

## พินดูเนีย คือ?

พินดูเนีย ใช้ง่าย, เป็นภาษาช่วยสื่อสารระดับสากล (เรียกสั้นๆ ว่า auxlang) เป็นภาษาสำรอง, ทุกคนเรียนเพิ่ม ต่อจากภาษาแม่ได้สะดวก.

## ชัดเจนและเรียนง่าย

ทำให้ง่าย, สะดวกโดย? แรกสุด สะกดคำสอดคล้องกับเสียง (ซึ่งคงที่ สม่่าเสมอ) จึงฟัง-เขียน-อ่านได้คล่อง เร็ว. อีกทั้งคำต่างๆ ในพินดูเนีย ล้วนไม่ผันหรือเปลี่ยน คำเดิมๆ มีรูป "คงที่" นี้ ทำหน้าที่เป็นคำนาม, คุณศัพท์ หรือคำกริยา ก็ได้ตามเจตนา. สนใจรายละเอียดเพิ่ม เชิญที่ [pandunia.info](http://pandunia.info)

## ภาษาสากลที่แท้จริง

คำศัพท์จากภาษายอดนิยม หลักๆ อยู่ในแวดวงอารยธรรมสำคัญ ยืมที่ใช้ร่วมในหลากหลายภาษา ทั้งภาษาอังกฤษ, จีนกลาง, อาหรับ, ฮินดี-อูรดู, สวาฮิลี, และอีกมาก!  
หน่วยเสียง (ระบบเสียงในภาษา) คัดใกล้กัน มีร่วมกันใน 14 ภาษาต้นฉบับ, ดังนั้นชาวโลกส่วนใหญ่ ต่างเรียนเสียงใหม่ชนิดเดียว, หัดน้อยที่สุด. [เช่น ผู้คนัดภาษาไทย ฟีก 3-5 เสียง. ยิ่งมากกว่าผู้ใช้จีนกลาง, สเปน, รัสเซีย, อาหรับ, มลายู, ตุรกี ต้องฟีก. โดยภาษาที่มีเสียงครบอย่าง อังกฤษ, ฮินดี-อูรดู, เยอรมัน, บัญฉาบ, ... ค้นเคยได้ทันที]

อธิบายความในตาราง 1 และตาราง 2 ด้านล่างนี้ แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง X.1 ศัพท์อักษร IPA X.2 อักขระพินดูเนีย และ X.3 เสียงไทย

(เสียงเพื่อเลือก) ใน 1.1 ใช้ศัพท์อักขระ บางสีเดียวกัน = ได้เสียงเดียวกัน, มุ่งสะดวกพูด-ฟัง ให้รองรับภาษาแม่ได้หลากหลายมากๆ. ใน 1.3 นี้แสดงเฉพาะที่มีในระบบเสียงไทย

[ใกล้เคียง] ในตาราง 1.3 นี้แทนคร่าวๆ ไว้ 5 อักษร, ผู้ต้องการให้เสียงตรง IPA สมบูรณ์แบบใน 1.1, ต้องหัดออกเสียงใหม่, ปรับเล็กน้อย เพราะในระบบเสียงไทยไม่มี.

1.3 ออกเสียง	[ก]	[ฌ]	[จ]	[ฉ]	[ซ]	ได้เสียงพยัญชนะแค่ใกล้เคียง (รับอิทธิพลภาษาแม่มา)	/ล/
1.1 กำหนดเป็นเสียง	/g/	/tʃ/	/dʒ/	/ʃ/	/z/	ฟีกจริงจังแล้ว, ย่อมได้เสียงตรงมาตรฐาน (IPA) ในภาษาพินดูเนีย	/l/ ฐานกรณ์ที่โคนพินด้านบน
ศัพท์อักษร IPA เหล่านี้	/k/	/tʃʰ/	/tɕ/	/tʃʰ/	/s/	แสดงเสียงมาตรฐานให้อักษรไทย ซึ่งตาราง 1.3 ทำสีแดงไว้ นั่น	/l/ ฐานกรณ์ที่โคนพิน

แหล่งเกิดเสียง							
การเปล่งเสียง	+ คีอเสียงไม่ก้อง	ริมฝีปาก	ริมฝีปาก-ฟัน	ปุ่มเหงือก	ปุ่มเหงือก-เพดานแข็ง	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน
เสียงขุ่นจุ่ม	ก้อง	<b>m</b>		<b>n</b>			<b>(ŋ)</b>
เสียงกัก	+ ลมน้อย	<b>ph</b>		<b>th</b>			<b>kh</b>
	ก้อง	<b>b</b>		<b>d</b>			<b>g</b>
เสียงกักเสียดแทรก	+ ลมมาก				<b>tʃ</b>		
	ก้อง			<b>(dz)</b>	<b>dʒ</b>		
เสียงเสียดแทรก	+		<b>f</b>	<b>s</b>	<b>ʃ</b>		<b>(x) h</b>
	ก้อง		<b>(v)</b>	<b>z</b>			
เสียงกึ่งสระ	ก้อง	<b>w (ʊ)</b>		<b>(j)</b>		<b>j</b>	
เปิด, ปลายลิ้นรั่ว	ก้อง			<b>r</b>			
เสียงข้างลิ้น	ก้อง			<b>l</b>			

ตาราง 1.1 แสดง **สัญลักษณ์ IPA** ของพยัญชนะทั้ง 19 ตัว

สะกดพินอินด้วย อักษรพิมพ์เล็ก หรือ ตัวพิมพ์ใหญ่ ได้ความหมายเดียวกัน						
<b>m</b>	<b>n</b>			<b>(ng)</b>		
<b>p</b>	<b>t</b>			<b>k</b>		
<b>b</b>	<b>d</b>			<b>g</b>		
			<b>c</b>			
			<b>j</b>			
	<b>f</b>	<b>s</b>	<b>x</b>			<b>h</b>
		<b>z</b>				
<b>v</b>			<b>y</b>			
		<b>r</b>				
		<b>l</b>				

ตาราง 1.2 แสดง **พยัญชนะพินอิน**

ริมฝีปาก	ริมฝีปาก-ฟัน	ปุ่มเหงือก	ปุ่มเหงือก-เพดานแข็ง	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน	เส้นเสียง
<b>ม</b>		<b>น</b>			<b>(ง)</b>	
<b>พ</b>		<b>ท</b>			<b>ค</b>	
<b>บ</b>		<b>ด</b>			<b>[ก]</b>	
			<b>[ฉ]</b>			
			<b>[จ]</b>			
	<b>ฟ</b>	<b>ส</b>	<b>[ซ]</b>		*	<b>ฮ</b>
	*	<b>[ข]</b>				
<b>ว</b>	*	*		<b>ย</b>	<b>[ย]</b>	
		<b>ร</b>				
		<b>ล</b>				

ตาราง 1.3 แสดง **เสียงไทย** [ใกล้เคียง]

ลักษณะปาก	ริมฝีปากกริ	ริมฝีปากห่อ	
ส่วนของลิ้นระดับลิ้น	หน้า	หลังค่อนไปกลาง	หลัง
สูง	<b>i i:</b>		<b>u u:</b>
กลางสูง	<b>e e:</b>		<b>o o:</b>
กลางต่ำ	<b>(ɛ) (ɛ:)</b>		<b>(ɔ) (ɔ:)</b>
ต่ำ		<b>a a:</b>	

ตาราง 2.1 แสดง **สัญลักษณ์ IPA** ของสระทั้ง 5 ตัว

เสียงสั้น – ยาวมีความหมายเดียวกัน ใช้ (เสียงเผื่อ) มีความหมายเดียวกัน	
<b>i</b>	<b>u</b>
<b>e</b>	<b>o</b>
	<b>a</b>

ตาราง 2.2 แสดง **สระพินอิน**

ริมฝีปากกริ	ริมฝีปากห่อ	
หน้า	หลังค่อนไปกลาง	หลัง
<b>อิ</b> <b>อี</b>		<b>อุ</b> <b>อู</b>
<b>เอะ</b> <b>เอ</b>		<b>โอะ</b> <b>โอว</b>
<b>[แอะ]</b> <b>[แเอ]</b>		<b>[เอาะ]</b> <b>[ออ]</b>
	<b>อะ</b> <b>อา</b>	

ตาราง 2.3 แสดง **เสียงไทย** [ใกล้เคียง]